

Către: Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare
În atenția domnului Președinte: Academician prof. dr. Viorel Barbu

Stimate domnule Președinte,

Silviu

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE	
REGISTRATOR	
Nr.	16346
ZIUA	15
LUNA	07
ANUL	2016
MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE U.E.F.I.S.C.D.I.	
15.IUL. 2016	
* REGISTRATOR *	
INTRARE/IESIRE NR.16.93.....	

Vă înaintăm sesizarea referitoare la teza de doctorat a domnului Cristian Silviu Bușoi cu titlul "Politici de sănătate în programele electorale și de guvernare în perioada de tranziție", înregistrată la UEFISCDI cu nr. 1674/14.07.2016, în vederea demarării procesului de analizare și soluționare a acesteia.

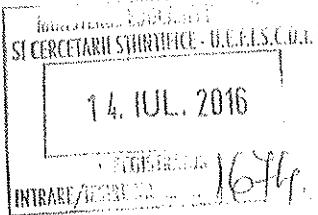
Vă informăm că sesizarea respectă cerințele OMENCS 3482/24.03.2016.

Cu deosebită considerație,

Marlena Rotar

Şef Biou Program Susținerea Performanței Instituționale

M. Rotar

În atenția: Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare

SESIZARE

În numele

cu adresa pe strada

reprezentată legal de

sesizăm suspiciunea de plagiat din teza de doctorat a
dului Cristian Silviu Bușoi, intitulată *"Politici de sănătate în programele electorale și de guvernare în perioada de tranziție"* și susținută în cadrul școlii doctorale a Universității de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara, avându-l coordonator pe prof. univ. dr. Cristian Vlădescu. Principalele lucrări care constituie sursa posibilului plagiat al lucrării domnului Cristian Bușoi sunt: Andrei Tăranu, *Doctrine politice contemporane, curs SNSPA 2001* și Alina Mungiu-Pippidi coord., *Doctrine politice, Polirom 1998*.

Prezenta sesizare are la bază analiza tezei de doctorat a domnului Cristian Silviu Bușoi realizată de domnul Stelian Ene, care a fost publicată pe platforma www.contributors.ro, în data de 5 februarie 2016, disponibilă în Anexa 1.

Astfel, pentru analizarea lucrării, domnul Stelian Ene, autorul articolului mai sus menționat, folosește definiția plagiaturii din Codul de etică al Universității „Victor Babeș” din Timișoara:

„plagiaturul – preluarea integrală sau parțială a unui material realizat de un alt autor și prezentarea lui ca aparținând proprietiei persoanei;” [1]. Identificarea secțiunilor preluate parțial și prezentate ca aparținând proprietiei persoanei a fost făcută conform ghidului Harvard de utilizare a surselor[2], un standard relativ strict dar care este adecvat lucrărilor de cercetare aşa cum este, prin excelență, o teză de doctorat.

“Lucrarea, având un total de 128 de pagini, este împărțită în 4 secțiuni. Secțiunile I și II, introductive, detaliază obiectivele și metodologia lucrării care include, conform autorului, o analiză a programelor de guvernare dar și interviuri cu personalități importante pentru reforma sănătății, trei foști prim-miniștri și cinci miniștrii ai sănătății, printre alții. Secțiunea III intitulată “Partea generală” este împărțită la rândul ei în două capitole. Primul capitol este dedicat introducerii noțiunilor de ideologie politică în contextul politicilor de sănătate. În urma analizei IMEDU, prezentarea ideologiilor politice este preluată aproape în întregime din două surse, Tăranu [3] și Pippidi [4] din care Bușoi copiază și aranjează paragrafe fără delimitare și în cele mai multe locuri fără citare adecvată. Metoda este interesantă prin aceea că Bușoi este în mod clar conștient de necesitatea de a cita și delimita textul reutilizat, deoarece există exemple de citare corectă din ambele lucrări, cu notă de subsol și ghilimele. Dacă ar fi însă aplicate consecvent, aceste metode ar necesita includerea între ghilimele a aproape întregului subcapitol, lucru evident inaceptabil într-o lucrare de doctorat. În figurile de mai jos, prezentăm pagini din Bușoi în stânga, alăturate surselor originale, în dreapta. Citarile corecte sunt subliniate iar paragrafasele duplicate fără citare sunt evidențiate cu culoare plină, portocaliu pentru Tăranu și verde pentru Pippidi. (p.1-p.23 – Anexa 1)

Prin preluarea identică în corpul tezei a unor paragrafe și pagini întregi din sursele Tăraru și Pippidi în afara secțiunilor corect citate, Bușoi își asumă implicit paternitatea acestora. Citarea inițială are rolul de asigura circumstanțe atenuante pentru ceea ce evident constituie un derapaj de la standardele academice de citare, iar în restul textului Bușoi se simte

îndreptățit să resfumească oricât text are nevoie din lucrările sursă. De asemenea, Bușoi introduce note de subsol cu trimiteri la lucrări de referință menționate în blocurile de text preluate, insimând astfel că a citit și analizat aceste lucrări și că interpretarea lor îi aparține lui, nu autorilor secundari, de exemplu o referință fictivă la Capitalul lui Marx care nu există în sursa Pippidi. (p.24-p.27 – Anexa I)

Următorul subcapitol, III.1.2, dedicat legăturii dintre sănătate și ideologii, păstrează tehnică de construcție anterioară, Bușoi amestecând fragmente corect atribuite cu unele duplicate pe care și le asumă implicit. De această dată, sursa este Vlădescu [7], profesorul Vlădescu fiind totodată coordonatorul acestei teze de doctorat. (p.28-p.36 – Anexa I)

Un element inedit în cadrul tezei lui Bușoi îl constituie auto-plagiatul articolului „Sisteme de sănătate și influența ideologilor politice” [5], reprodus aproape în totalitate în corpul tezei (circa 4 pagini) fără niciun fel de citare. Pentru a înțelege noțiunea de auto-plagiat, trebuie să ne distanțăm de definiția dată plagiatului în legea drepturilor de autor (reproducerea textului fără permisiunea autorului) și să înțelegem plagiatul ca o formă de fraudă academică: autorul încearcă să obțină beneficii și prestigiul fără să investească efortul necesar, reutilizând munca altor autori, al căror consumămant e irelevant. O explicație pe larg a acestei distincții e disponibilă în lucrarea Cosimei Rughină dedicată subiectului [6]. În acest context, auto-plagiatul reprezintă diseminarea acelorași rezultate sub mai multe titluri și formate, cu scopul de a gonfla artificial numărul de publicații. Articolul auto-plagiat de Bușoi este inclus în dosarul tezei de doctorat așa cum ne-a fost remis, fiind o condiție cumulativă pentru acordarea titlului de doctor. E inaceptabil deci ca același text să fie reciclat, fără nici un fel de citare, în ambele lucrări, pentru a îndeplini doar formal condițiile cerute pentru acordarea titlului de doctor. Auto-plagiatul este de astfel definit și incriminat chiar în codul de etică al Universității „Victor Babeș”.

Indiferent însă de gravitatea pe care o acordăm fenomenului de auto-plagiat, relativ des întâlnit și pe larg ignorat la noi, lucrurile iau o întorsătură kaškiană la constatarea că și articolul auto-plagiat conține, la rândul său, elemente de plagiat. Sursa este din nou Vlădescu iar prin preluarea „propriului” articol în teză, Bușoi agravează împrumutul din Vlădescu, din nou fără citare. Blocurile încriminate sunt intercalate cu alte elemente extrase tot din Vlădescu (figuri, tabele etc.) citate corect ca și la Tăraru și Pippidi. De remarcat că împrumuturile din articol sunt unele mai atente decât cele din restul tezei de doctorat, cu reformularea și schimbarea anumitor expresii și cuvinte. Prezentăm mai jos o parte din secțiunile auto-plagiate marcate cu galben, în care s-au subliniat cu albastru secțiunile ce conțin parafraze necitate din Vlădescu. (p.37-p.44 – Anexa I)

În deschiderea capitolului III.2 dedicat sistemelor de sănătate din Europa, Bușoi preia aproximativ o pagină din Demier[8], fără citare și cu ușoare alterări, probabil via o sursă intermediară la care nu am avut acces. Am evidențiat cu culoarea roz textul preluat din Demier: (p.45-p.48 – Anexa I)

În continuarea capitolului întâlnim un mozaic de paragrafe care se regăsesc pe Internet în mai multe studii anterioare tezei de doctorat [9]/[10]. Autorul inițial s-a pierdut în negura copierilor succeseive, probabil este vorba tot despre o lucrare de Vlădescu la care nu am avut acces. Bușoi nu citează aceste surse dar augmenteaază la rândul lui textul cu date statistice Eurostat, corect citate. (p.49-p.54 – Anexa I)

Secțiunea IV, rezervată, conform spuselor autorului din introducere, exclusiv contribuțiilor proprii, debutează cu un subcapitol dedicat istoriei sistemelor de sănătate românești care citează de circa 12 ori Vlădescu-Scânteie [1], o lucrare în limba engleză. Acesta este singurul bloc mai lung de 20 de pagini al lucrării în care nu am detectat paragrafe preluate identic din alte surse în limba română.

Capitolele IV.2 și IV.3 ale secțiunii IV se ocupă de analiza programelor de guvernare și a celor electorale publicate în perioada 2004-2009. Ce fragează la aceste capitulo este spațiul modest acordat analizei propriu-zise și zecile de pagini în care autorul citează sau parafrasează textul programelor la care face referire. Subliniem încă o dată că nu discutăm de o anexă, ci de secțiunea pe care autorul a rezervat-o tocmai pentru prezentarea contribuțiilor proprii și care ar trebui să fie substanțiale în corpul tezei. Cu titlu de exemplu, prezentăm în figurile de mai jos câteva pagini din subcapitolele dedicate analizei programelor electorale ale alianței D.A. (verde), PNL (bleu), PSD+PC (gri), PDL (portocaliu) și PSD 2009-2012 (roșu). (click pe imagine pentru marire) (p.55-p.75 – Anexa 1)

Concluzii

În cadrul tezei analizate, un procent alarmant din text îl constituie preluările din alte surse, citate corespunzător sau nu. Este evident că autorul cunoaște rigorile citării – căci în anumite cazuri citează corect – cu toate acestea, în numeroase rânduri, transcrie textul din alte surse, fără să utilizeze ghilimele, apoi numește cu nonșalanță sursa, ca și cum ar încerca să se absolve de greșală. Fără a ne pronunța asupra relevanței științifice a tezei, pe care o vom lăsa la aprecierea specialiștilor, ne vom limita la a observa că contribuțiile științifice ale autorului, în măsura în care ele există, sunt foarte greu de localizat fizic în corpul tezei care pare construită în esență ca un exercițiu tehnoredactare de text, nu de diseminare a unor rezultate științifice.

Referințe

- [1] Codul de etică și deontologie profesională al Universității de medicină și farmacie „Victor Babeș” din Timișoara, Art 13 (2) litera a.
- [2] Harvard Guide to Using Sources, <http://usingsources.fas.harvard.edu/>
- [3] Andrei Tăranu, Doctrine politice contemporane, curs SNSPA 2001
- [4] Alina Mungiu-Pippidi coord., Doctrine politice, Polirom 1998
- [5] Cristian Bușoi, Sisteme de sănătate și influența ideologilor politice, Management în sănătate, XIV/2/2010
- [6] Cosima Rughiniș, Plagiatul, Universitatea București 2010
- [7] Cristian Vlădescu coord., Sănătate publică și management sanitar, Cartea Universitară, 2004
- [8] Francis Demier, Istoria politicilor sociale, Institutul European, 1998
- [9] Consiliul Național al persoanelor vârstnice, Sistemul sanitar: România în context european, 2009
- [10] Îngrijiri medicale comunitare la nivelul Uniunii Europene, 2005, document accesat pe site-ul Senatului României
- [11] C. Vlădescu, G. Scîntee, V. Olsavszky, Romania: Health system review, Health Systems in transition. European Observatory on Health Systems and Policies, Vol. 10, No. 3 2008.”

Pentru a evita orice suspiciune în legătură cu evaluarea tezei de doctorat de către membrii Comisiei aferente, respectiv a domeniului Medicină, din cadrul CNATDCU, vă rugăm să evitați, în măsura posibilităților, să desemnați printre evaluatorii specialiști care s-au aflat într-o relație de natură profesională sau politică cu dl. Cristian Bușoi. De exemplu, dl. prof. univ. dr. Virgil Păunescu de la Universitatea de Medicină și Farmacie din Timișoara este membru PNL, cu funcții de conducere, la fel ca dl. Cristian Bușoi. Același membru al Comisiei de Medicină a CNATDCU, dl. prof. univ. dr. Virgil Păunescu, este membru al comitetului de redacție al revistei *Fiziologia*, unde dl. Cristian Bușoi a publicat un articol de 2,5 pagini cu pretenții științifice (http://revista_fiziologia.umft.ro/archives/fiziologia2010_2.pdf).

Atașăm prezentei în format electronic lucrările care stau la baza suspiciunii de plagiat, extrase cu fragmentele identice și sesizarea către Comisia de Etică a Universității de Medicină și Farmacie din Timișoara.

Ne exprimăm speranța că veți analiza cu celeritate sesizarea de față și ne veți transmite răspunsul în termenul legal.

Vă stăm la dispoziție cu plăcere pentru orice alte detalii.

Data
12.07.2016